

Laten we radicaal zijn

In oktober 2014 trad een nieuwe Belgische regering aan met o.m. de verklaring: "Het vrijwaren van de democratische rechtsstaat en de veiligheid van onze burgers is een absolute prioriteit. Vandaag staat dit onder druk door een groeiende dreiging van radicalisering en terrorisme". Daarmee was de toon gezet. Radicalisering werd voor de goegemeente exclusief verbonden met moslimradicalisering en moslimterrorisme. Ooit bestond er in Nederland een Politieke Partij Radicalen, de PPR, ontstaan uit de beweging van de christen-radicalen. Die wilden hun evangelisch radicalisme omzetten in een politiek beleid van links radicalisme. Waarom wordt moslimradicalisme niet vereenzelvigd met fundamentele vredelievendheid, tolerantie en mededogen, allen fundamentele waarden van de islam? Radicaal zijn is geen misdrijf. Het is in de eerste plaats een vorm van consequent handelen vanuit een politieke of levensbeschouwelijke visie. Geloof in fundamentele mensenrechten kan een bron zijn voor een promotie van positieve vormen van radicalisering met uiteenlopende inspiraties van levensbeschouwelijke aard.

Radicaal opkomen voor een democratische rechtsstaat dwingt ons ons te verwonderen over de kreten van tevredenheid om de geslaagde "opkuisactie" in Verviers, waar twee vermoedelijke terreurplegers fysiek werden geliquideerd. Gewezen VRT-Journalist Walter Zinzen was zo wat de enige stem in de media die sprak van een standrechtelijke executie door een elite-eenheid die alom werd geloofd om hun efficiënt en professioneel optreden. Vragen om een onpartijdig onderzoek naar de reële omstandigheden van dat gewelddadig treffen met doden als gevolg wordt in bepaalde politieke kringen vlug afgedaan als insinueren dat die politiemensen hun werk niet goed hebben gedaan. Ze hebben toch een terreuraanslag verhinderd? Kan strijd tegen terrorisme wettigen dat terroristen of van terrorisme verdachte personen "met gelijke munt" worden betaald?

Op het Sharia4Belgium-proces werden mensen veroordeeld op grond van artikel 140bis van het strafwetboek dat het verspreiden van terroristische boodschappen strafbaar stelt. Het kan dus blijkbaar dat het verspreiden van een mening, hoe verderfelijk ook, wordt bestraft. Het Grondwettelijk Hof heeft er ons onlangs aan herinnerd dat het sanctioneren van boodschappen met de grootst mogelijke terughoudendheid dient te gebeuren. We hebben weinig radicale protesten gehoord tegen een rechtsgang die heeft geleid tot een uitspraak die sterk getekend is door de heersende onberedeneerde angst voor overheersing door een gewelddadige minderheid binnen een religieuze minderheid in onze samenleving.

Radicaal zijn is een opdracht voor iedereen die de fundamentele mensenrechten wil verdedigen. Vanuit dat radicalisme wordt ook euthanasie afgewezen om een internering in mensonterende omstandigheden te doen eindigen.

Paul Pataer*

* *Paul Pataer is bestuurder van de Liga voor Mensenrechten en redactielid van TvMR. Standpunten ingenomen in deze rubriek zijn van strikt persoonlijke aard.*